

שקד דאשתקד

1

קערת העמק מחפה בפרחי נשירים
ולא הוציאה ממני הבקר מלים

הסלע הזקן המחספס המנקד בטחבית
נשענת עליו טרסה אנושית, אבן כתף על אבן אמה
מכות הרוח ומכות המים
טלטלו פה ושם
מאבניה.

הייתי רוצה לומר אהבה
לעשותה מלה למושג לנגיעה ולזכרון
כמו גוף מוחשי שעושה צל
כי לגעת בעורף זה כמו לגעת
בין סדקי האבן החמה מהשמש

תנועת הסלע על מדרון ההר
תעיר ותעורר את מה שקפא ומבקש גלוי
כמו חרטום שיוצא בשעת שפל מתוך המפרץ
ומושך אחריו ספינה טרופה מהמאה הששית לספירה
ונותרה שלדיתה עם אוצר כדי יין
השוככים בין צלעותיה
כמו זרע נשכח בירכתי ערוגה.

2

השקד המר של אשתקד תלוי
בין פריחה דהשתא שדבורים מתאבקות בו
עלים ראשונים של העונה הבאה נשיקת
הזמן כמו בורות ובארות הנסמכים
אלה לאלה בשתי אותיות שהן תנועות

לו היה שומע שיחתי
לא הייתי כותבת לו שקהלת רקפות באור
וצל הטרסה היא הפתעה שחפינו לה מאז.

מגן ההפתעה עוד לא גרשתי
נאחזתי בכל קלפת חרוב או ספלול בלוט או שרש גלוי
כדי שאוכל את קולו ההולך אחרי ושובר
בלחש הרים עבורי
להיות שתף בגני.

3

תחת לפוף הקיסוס את השקד
על מרף הסלע במורד

מונח אל עיני שקד דאשתקד עטוף במעיל
שחור נאווה ונקשה בעיני עצמו הוא אמצע
וגעגוע למה שנוגע בחריץ הבהיר
מכפנים פורם את שנתי.

כל המלים וכל הנגיעות
לא פרמו אהבת השקד הסגור בקלפה
ספק אם נגעה, אם יש בכחו
לעצר את המות הבא מזרעו

באתי מהים באתי משנתו
לאחר שנשקתיהו כמו פיהו
שחכו ממתקים ודודי תשוקה ויין
לתפר את העולם שנבגד מול עיני